

Sygn. akt IC 963/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2013 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa Gminy K.

przeciwko J. S.

o zapłatę kwoty 32.425,43 zł

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej Gminy K. na rzecz pozwanego J. S. kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 963/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina K. wniosła pozew o zasądzenie od pozwanego J. S. kwoty 32.425,43 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz koszty procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że na kwotę dochodzoną pozvem składają się opłaty z tytułu najmu lokalu użytkowego położonego w O. ul. (...), czynsz za okres od 10.01.1996r. do dnia 10.12.2000r. tj. kwota 9.770,63 zł, naliczone odsetki ustawowe od w/w kwoty do dnia 25.03.2013r. tj. 22.643,50 zł i koszty upomnień tj. kwota 11,30 zł. Powód wezwał pozwanego do zapłaty w dniu 15.04.2013r. lecz wezwanie było bezskuteczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym tyt. Sądu z dnia 8.07.2013r. nakazano pozwanemu, aby zapłacił stronie powodowej kwotę 32 425,43 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 4.06.2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2 822,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz w całości, zgłaszając zarzut przedawnienia zgłoszonych przez powoda roszczeń oraz wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na rzecz pozwanego od powódki kosztów procesu, w tym 2 400 zł kosztów zastępstwa adwokackiego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej. Ponadto podniósł, że powódka dochodzi należności z tytułu czynszu lokalu użytkowego w okresie, gdy pozwany był jego najemcą tj. za lata 1996- 2000, zaś należności z tytułu czynszu, jako świadczenie okresowe, przedawniają się z upływem lat trzech od dnia ich wymagalności. Zatem ostatnia z wymaganych należności tj. czynsz za miesiąc grudzień 2000r. przedawnił się w dniu 10.01.2003r. pozwany miał bowiem obowiązek regulować należności do 10 dnia miesiąca za miesiąc poprzedni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie umowy najmu z dnia 2.01.1996r. pozwany J. S. był najemcą lokalu użytkowego położonego w O. (...), stanowiącego własność Gminy K.. Pozwany zobowiązany był płacić wynajmującemu czynsz i opłaty za lokal najpóźniej do 10 dnia miesiąca za miesiąc poprzedni. Pozwany był najemcą w/w lokalu do dnia 10.12.2000r.

/dowód : - kopia umowy najmu z 2.01.1996r. k. 11,

- informacja o zadłużeniu z 23.05.2013r. k. 7/.

Pismem z dnia 15.04.2013r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 32.291,73 zł tytułem należności głównej, odsetek i kosztów upomnienia w związku z umową najmu lokalu z dnia 2.01.1996r.

/dowód : - wezwanie do zapłaty z 15.04.13r. k. 9,

- potwierdzenie odbioru przez pozwanego k.10,

- informacja o zadłużeniu z 23.05.13r. k. 7/.

Sąd zważył, co następuje:

Strona powodowa dochodziła w niniejszej sprawie roszczeń wynikających z zawartej przez strony w dniu 2.01.1996r. umowy najmu lokalu użytkowego położonego w O. (...) i powyższe roszczenia obejmowały czynsz za okres od 10.01.1996r. do 10.12.2000r. w kwocie 9 770,63 zł, naliczone odsetki ustawowe od kwot czynszowych do dnia 23.05.2013r. w kwocie 22.643,50 zł i koszty upomnień w wysokości 11,30 zł.

Zgodnie z przepisem art. 117§1 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, zaś przepis §2 w/w przepisu stanowi, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba, że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata (art.118 k.c.), zaś bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120§1 k.c.).

Pozwany w sprzecznie od nakazu zapłaty podniósł zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego przez stronę powodową, który to zarzut - skutecznie podniesiony - powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone, a dotyczy to nie tylko roszczenia głównego ale i odsetek za opóźnienie.

Świadczeniem okresowym jest obowiązek uiszczania m.in. czynszu z tytułu najmu, dzierżawy jak i świadczenia alimentacyjne, a zatem termin przedawnienia roszczenia w przedmiotowej sprawie wynosi trzy lata.

Świadczeniem okresowym są również odsetki i to zarówno umowne jak i ustawowe, które są należne za opóźnienie w spełnieniu świadczenia, a w związku z tym z upływem trzyletniego terminu przedawnienia z art. 118 k.c. przedawniają się wszystkie roszczenia o odsetki za opóźnienie, a nadto roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia roszczenia głównego.

Odnośnie zaś wymagalności roszczenia - od kiedy rozpoczyna się bieg przedawnienia - to wskazać należy, iż obowiązujące przepisy wprawdzie nie definiują wymagalności, ale w orzecznictwie przyjmuje się, że jest to stan, w którym wierzyciel uzyskuje możliwość żądania zaspokojenia, a dłużnik jest obciążony obowiązkiem spełnienia świadczenia. Ogólne określenie terminu wymagalności stanowi przepis art. 455 k.c., z tym, że podstawową zasadą jest związanie terminem oznaczonym w umowie, wynikającym z ustawy lub z orzeczenia odpowiedniego organu i z jego nadejściem następuje wymagalność oraz zaczyna biec przedawnienie.

W przedmiotowej sprawie, co wynika z dowodów przedłożonych przez stronę powodową, pozwany był najemcą lokalu do 10 grudnia 2000r., zaś §3 dołączonej umowy najmu z dnia 2.01.1996r. stanowi, że czynsz i opłaty z tytułu najmu najemca zobowiązany jest płacić wynajmującemu najpóźniej do 10 dnia miesiąca za miesiąc poprzedni. Zatem

wymagalność roszczenia o zapłatę ostatniej opłaty czynszowej za grudzień 2000r. nastąpiła w dniu 10 stycznia 2001r. Wobec powyższego przedawnienie roszczeń powoda nastąpiło najpóźniej w dniu 10 stycznia 2004 roku, zaś pozew w niniejszej sprawie został wniesiony dopiero w dniu 4 czerwca 2013r. i przedawnienie dotyczy zarówno roszczenia głównego jak i odsetek za opóźnienie oraz kosztów upomnienia, z tym, że strona powodowa nawet nie oznaczyła terminów, kiedy te upomnienia były kierowane do pozwanego.

Jednocześnie wskazać należy, że powód nie wykazał, aby nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia (art. 123k.c. w zw. z art. 6 k.c.) jak również nie wykazał, by opóźnienie w dochodzeniu roszczeń spowodowane zostało postępowaniem pozwanego, a tym samym brak jest podstaw do uznania, by zgłoszony zarzut przedawnienia w sprawie był nadużyciem prawa, o którym mowa w art. 5 k.c. Strona powodowa nie wykazała też, aby pozwany uznał roszczenie, zaś samo wezwanie pozwanego do zapłaty, na które powołuje się powód, nie powoduje przerwania biegu przedawnienia, gdyż nie jest czynnością w rozumieniu przepisu art. 123§1 pkt 1 k.c.

Mając powyższe na uwadze i uznając podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia za skuteczny względem strony powodowej, Sąd powództwo w całości oddalił.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c. w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. nr 163 por. 1348) i na koszty w kwocie 2417 zł składa się kwota 2400 zł kosztów zastępstwa (§6 pkt 5 w/w rozporządzenia) oraz kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.